

Een korte geschiedenis van Internationaal Socialistisch Alternatief (ISA)

Internationaal Socialistisch Alternatief (ISA) is de nieuwe naam van het Comité voor een Arbeiders Internationale (Committee for a Workers' International - CWI) sinds februari 2020. Het CWI werd op 21 april 1974 opgericht door revolutionair socialisten die al in 1965 geroyeerd waren uit het Verenigde Secretariaat van de Vierde Internationale. De kern bestond uit Britse revolutionair socialisten van de Militant Groep. Deze Militant Groep was een marxistische tendentie binnen de Arbeidspartij (Labour Party) die toen der tijd nog een arbeidersbasis had (zij het met een kapitalistisch partijbestuur). Het CWI steunde het principe van entrisme van 1974 tot ongeveer 1991 in sociaaldemocratische partijen, zoals de Britse: Arbeidspartij, de Nederlandse: Partij van de Arbeid, de Sociaaldemocratische Partij van Duitsland en andere burgerlijke arbeiderspartijen.

Hoewel de kapitalistische media vaak beweert dat entrisme een vorm van geheime infiltratie voorstelt, is dat bij het CWI nooit het geval geweest. CWI leden in de voormalige arbeiderspartijen hebben altijd zich openlijk opgesteld als revolutionair socialisten en nooit geheimzinnig hierover gedaan. Militant in Groot Brittannië was een doorn in het oog van rechtse sociaaldemocraten. Tussen 1975 en 1980 probeerde deze rechtse leiders de invloedrijke marxisten te royeren. Dit lukte pas nadat de afdeling van de Arbeidspartij in Liverpool openlijk koos voor politiek die tegen het beleid van de neoliberale Thatcher inging. Rechtse sociaaldemocratische leiders waren woedend en wisten vijf belangrijke Militant leiders te royeren. Het offensief tegen de revolutionair socialisten was ondemocratisch en een arbeiderspartij totaal niet rechtvaardig. Toch lukte het de rechtse vleugel om Militant lam te leggen.

In 1991 besloot het Comité voor een Arbeiders Internationale daarom dat de sociaaldemocratische partijen niet meer gezien konden worden als partijen die het belang van de arbeidersklasse nastreven. Rechtse sociaaldemocraten zoals Neil Kinnock in Groot Brittannië en Wim Kok in Nederland hadden hiervoor gezorgd. Dat politiek links tegenwoordig zo zwak staat is direct terug te koppelen aan het feit dat deze rechtse leiders afstand namen van socialistische principes en de vrije markt dictatuur volledig aanvaardden. Militant veranderde van naam in Militant Arbeid (Militant Labour) en in 1997 werden ze de Socialistische Partij in Engeland en Wales (Socialist Party in England and Wales). De SPEW zou de grootste afdeling binnen het CWI worden.

Net als in Groot Brittannië had ook Ierland een groep genaamd Militant. De Ierse socialisten besloten om het voorbeeld van hun Britse kameraden te volgen en zo werd in 1997, het Ierse Militant omgedoopt tot Socialistische Partij (Socialist Party). Onder deze naam werd Joe Higgins in dat jaar voor het eerst gekozen in de Dáil Éireann het Ierse parlement. Higgins zou bijna tien jaar een parlamentslid zijn. De Minister voor Justitie in 2003 had een enorme minachting voor Higgins en vond dat hij geen kritiek hoorde te krijgen van een marxist. Naast Ierland boekte het CWI ook electoraal succes in Zweden. Hier won de Socialistische Rechtvaardigheidspartij wat zetels in lokale gemeenteraden.

Nadat de sociaaldemocratische partijen hun linkse principes overboord hadden geworpen in de jaren 90, gingen CWI leden werken in nieuwe linkse formaties. In 1998 koos Offensief - CWI Nederland, ervoor om te gaan werken binnen de Socialistische Partij. Toen het Duitse WASG werd opgericht in 2004, werkte Socialistisch Alternatief – CWI Duitsland hieraan mee. De fusie tussen WASG en PDS (Oost Duitse ex-stalinisten) tot het huidige Die Linke, werd niet toegejuicht. Zeker omdat de ex-stalinisten in Berlijn al met de sociaaldemocraten samenwerkten en besparingen doordrukte. In 2009, won Joe Higgins een zetel in het Europese parlement. Joe vertegenwoordigde niet alleen de Ierse arbeidersklasse, maar zag het als zijn taak om alle Europese arbeiders te vertegenwoordigen. In 2011 werd hij opgevolgd door Paul Murphy die tot 2014 in het Europese parlement zat.

Helaas heeft het werken in de nieuwe linkse formaties niet geleid tot socialistische alternatieven voor de werkende klasse. Veel nieuwe linkse partijen die links staan van de sociaaldemocratie, hebben een populistisch imago en een reformistische houding. In Nederland wil de SP maar al te graag bewijzen dat ze regeringsverantwoordelijkheid kunnen dragen voor kapitalistisch beleid. In Duitsland probeerde ex-stalinisten om CWI leden tegen te houden om lid te worden van Die Linke. In Portugal zijn recent zelfs leden van het huidige ISA uit het Linkse Blok gezet voor hun kritiek op de reformistische partijkoers. Enkele leden van het Nederlandse Offensief werden zelfs uit de SP gezet omdat de partijleiding beweerde dat Offensief een eigen politieke partij was en tegen de SP werkte.

In de Verenigde Staten van Amerika boekte men wel succes met Kshama Sawant. Zij werd in 2013 voor het eerst gekozen in de gemeenteraad van Seattle. Dat Amerikanen bereid waren om op een revolutionair socialist te stemmen toont aan dat zelfs in het hart van de grootste imperialistische natie op aarde het klassenbewustzijn groeit. Eenmaal gekozen begon Sawant zich in te zetten voor een leefbaar minimumloon van 15 dollar per uur. Ook gebruikte ze haar zetel om aan te tonen dat de Democratische Partij die Seattle bestuurt helemaal niet links of progressief ingesteld is. Belangrijk is ook dat ze op een modaal salaris leeft en niet de 117,000 dollars per jaar die anderen gemeenteraadleden ontvangen van de staat. In 2019 probeerde de online reus Amazon haar herverkiezing te saboteren door veel geld aan Sawant's tegenstander te geven. Het grote geld hoopte dat ze hiermee Kshama Sawant konden verslaan. Echter de stemmers van Seattle lieten zich niet omkopen. Sawant won haar herverkiezing en zit anno 2020 nog steeds in de gemeenteraad.

De Socialistische Partij in Ierland boekte succes met de strijd om abortus te legaliseren (Repeal of the Eighth Amendment) in 2018. Hier speelde het CWI een belangrijke rol door jonge vrouwen te mobiliseren en zo te stemmen voor het recht op abortus in de Republiek Ierland. De dagelijkse leiding van het CWI had hier echter een probleem mee. Volgens een meerderheid van het Internationale Secretariaat (IS) van het CWI had de Ierse afdeling zich schuldig gemaakt aan identiteitspolitiek en hun socialistische principes opgegeven. Het Internationaal Uitvoerend Comité (IEC) van de internationale was het met hun kritiek niet eens. Hierop stichtte de leiding van het IS een fractie om hun standpunten duidelijk te maken. Leden van het IEC besloten om een debatperiode van 12 maanden te starten en op het wereldcongres van 2020 duidelijk te maken welke standpunten gesteund werden door alle afdelingen.

Echter in juli 2019 koos de leiding van de Socialistische Partij in Engeland en Wales, ervoor om het CWI opnieuw op te richten. De SPEW wordt geleid door personen die ook in het voormalige Internationale Secretariaat van de internationale zaten. De voormalige leiding van het CWI nam zeven afdelingen mee en "richtte het CWI opnieuw op" volgens hun opvattingen. Afdelingen die zich tegen deze bureaucratische coup uitspraken bleven zich logischer wijze ook het CWI noemen, omdat de meerderheid tegen de splitsing was. Tussen juli 2019 en februari 2020 had je dus twee groepen die zich het Comité voor een Arbeiders Internationale noemde. Een CWI-Meerderheid bestaande uit de meerderheid van afdelingen en een CWI-Minderheid rond de Britse SPEW die zich de naam, geld en website van de hele internationale toe-eigende.

Om snel een einde aan de onduidelijkheid te maken besloot de CWI-Meerderheid op het wereldcongres van 2020 om van naam te wisselen. Het CWI werd ISA, Internationaal Socialistisch Alternatief. Met 32 afdelingen is de CWI Meerderheid nu verder gegaan als ISA. De CWI-Minderheid heeft 13 afdelingen en wordt nog steeds gedomineerd door de SPEW vanuit Groot-Brittannië. Het is nu onze taak om wereldwijd te bouwen aan een socialistisch alternatief. Want het kapitalistische systeem toont keer op keer dat het niet in staat is om problemen op te lossen voor alle mensen op deze aarde. Het dient slechts een zeer kleine minderheid, de kapitalistenklasse. Daar vecht ISA tegen in alle landen van de wereld!

A short history of International Socialist Alternative

International Socialist Alternative (ISA) is the new name of the Committee for a Workers' International (CWI) since February 2020. The CWI was founded on April 21, 1974 by revolutionary socialists who had already been expelled from the United Secretariat of the Fourth International. The core consisted of British revolutionary socialists from the Militant Group. This Militant Group was a Marxist tendency within the Labor Party, which at the time still had a workers' base (albeit with a capitalist party government). The CWI supported the principle of enterism from 1974 to about 1991 in Social Democratic parties such as the British Labor Party, the Dutch Labor Party, the Social Democratic Party of Germany and other bourgeois workers' parties.

Although the capitalist media often claims that enterism represents some form of covert infiltration, this has never been the case with the CWI. CWI members in the former workers' parties have always openly positioned themselves as revolutionary socialists and have never been secretive about this. Militant in Great Britain was a thorn in the side of right-wing Social Democrats. Between 1975 and 1980, these right-wing leaders tried to expel the influential Marxists. This only succeeded after the Labor Party branch in Liverpool openly opted for politics that went against the policies of the neoliberal Thatcher. Right-wing Social Democratic leaders were outraged and were able to expel five key Militant leaders. The offensive against the revolutionary socialists was undemocratic and a workers' party not at all just. Still, the right wing managed to paralyze Militant.

In 1991 the Committee for a Workers' International therefore decided that the Social Democratic parties could no longer be seen as parties pursuing the interests of the working class. Right-wing social democrats such as Neil Kinnock in Great Britain and Wim Kok in the Netherlands had done this. The fact that the political left is so weak today is directly linked to the fact that these right-wing leaders distanced themselves from socialist principles and fully accept the free market dictatorship. Militant changed its name to Militant Labor and in 1997 they became the Socialist Party in England and Wales. The SPEW would become the largest department within the CWI.

Just like in Great Britain, Ireland also had a group called Militant. The Irish Socialists decided to follow the example of their British comrades and so in 1997, the Irish Militant was renamed the Socialist Party. Under this name, Joe Higgins was first elected to the Dáil Éireann of the Irish Parliament that year. Higgins would have been a Member of Parliament for nearly ten years. The Attorney General in 2003 disdained Higgins and felt he should not be criticized by a Marxist. In addition to Ireland, the CWI also achieved electoral success in Sweden. Here the Socialist Justice Party won some seats in local councils.

After the Social Democratic parties threw their left-wing principles overboard in the 1990s, CWI members began working in new left-wing formations. In 1998 Offensief - CWI Nederland chose to work within the Socialist Party. When the German WASG was founded in 2004, Socialist Alternative - CWI Germany contributed to this. The merger between WASG and PDS (East German ex-Stalinists) into today's Die Linke was not welcomed. Because the ex-Stalinists in Berlin already cooperated with the Social Democrats and pushed through austerity. In 2009, Joe Higgins won a seat in the European Parliament. Joe not only represented the Irish working class, but saw it as his duty to represent all European workers. In 2011 he was replaced by Paul Murphy who was in the European Parliament until 2014.

Unfortunately, working in the new leftist formations has not led to socialist alternatives for the working class. Many new parties to the left of social democracy have a populist image and a reformist attitude. In the Netherlands, the Socialist Party (SP) is happy to prove that they can bear government responsibility for capitalist policy. In Germany, ex-Stalinists tried to stop CWI members from joining Die Linke. In Portugal members of ISA have been expelled from the Left Bloc, for their criticism of the reformist party course. Some members of *"Offensief"* (predecessor to Socialist Alternative in the Netherlands) were expelled from the SP in 2010, because the party leadership claimed that *"Offensief"* was its own political party and worked against the SP.

In the United States of America the CWI did achieve success with Kshama Sawant. She was first elected to the Seattle City Council in 2013. That Americans were willing to vote for a revolutionary socialist shows that even in the heart of the greatest imperialist nation on earth, class consciousness is growing. Once elected, Sawant began to commit to a living minimum wage of \$ 15 an hour. She also used her seat to show that the Democratic Party that runs Seattle is not at all leftist or progressive. It is also important that she lives on a average salary and not the \$ 117,000 a year that other city councilors receive from the state. In 2019, the online giant Amazon tried to sabotage her reelection, by giving a lot of money to Sawant's opponent. Big money hoped they could beat Kshama Sawant with this. However, the Seattle voters did not allow themselves to be bribed. Sawant won her re-election and is still on the city council in 2020.

The Socialist Party in Ireland was successful in the fight to legalize abortion (Repeal of the Eighth Amendment) in 2018. Here, the CWI played an important role in mobilizing young women to vote for the right to abortion in the Republic of Ireland. However, the daily management of the CWI had a problem with this. According to a majority of the CWI's International Secretariat (IS), the Irish branch was guilty of identity politics and abandoned their socialist principles. The International Executive Committee (IEC) of the international disagreed with their criticism. Subsequently, the leadership of the IS founded a faction to make their positions clear. Members of the IEC decided to initiate a 12-month debate period and to clarify at the 2020 World Congress which views were supported by all sections of the CWI.

However in July 2019, the leadership of the Socialist Party in England and Wales chose to re-establish the CWI. The SPEW is headed by persons who were also in the former International Secretariat of the international. The former leadership of the CWI took seven sections and "re-established the CWI" according to their views. Logically, sections who opposed this bureaucratic coup continued to call themselves the CWI, because the majority was against the split. So between July 2019 and February 2020, you had two groups that called themselves the Committee for a Workers International. A CWI Majority consisting of the majority of sections and a CWI Minority around the British SPEW who appropriated the name, money and website of the historical CWI.

To quickly put an end to the ambiguity, the CWI Majority decided at the 2020 world congress to change its name. The CWI became ISA, International Socialist Alternative. With 32 sections, the CWI Majority has now continued as ISA. The CWI Minority has 13 sections and remains dominated by the SPEW from Great Britain. Our task now is to build a socialist alternative worldwide. Because the capitalist system shows that it is incapable of solving problems for all people on this Earth. It only serves a very small minority, the capitalist class. ISA is fighting against this injustice and for a socialist world!